

PİSKOPOSLUK MÜHRÜ

EKSELANSLARI

GARLAND F. BYERS, JR., J.D., D.D.

Uluslara Piskopos, apostolik görevlendirmeyeyle

Mühür, Piskopos'un kişisel işaretidir. Mektuplarına, yazılarına ve belgelerine basılır ve yazılı söz aracılığıyla sürdürülen bu Müjde hizmetinin başında yer alır.

Kendine ait bir mühür, uzun zamandan beri piskoposluk görevine özgüdür. İlk yüzyıllardan itibaren Hristiyanlar, Hristiyan simgeleri taşıyan mühür yüzükleriyle mühürlerd; MS 200 civarında yazan İskenderiyeli Klemens, imanlılara mühürllerinde “bir güvercin, ya da bir balık, ya da rüzgârın önünde süzülen bir gemi, ya da bir lir ... ya da bir gemi çapası” bulunmasını öğütlemiştir.¹ 12. yüzyıla gelindiğinde, Kilise'nin her yerinde piskoposların kendilerine ait bir mühür taşıması yerleşik bir gelenek olmuştu.² Böyle bir mühür, piskopos için en önemli olan şeyleri imgelerle gösterir ve hizmeti boyunca bunları ona hatırlatır.

Bu mühür için de durum böyledir. Üzerindeki her öge, Mesih'e çağrılışında Piskopos için kişisel bir anlam taşır. Ardında bir öykü vardır; bu öykü burada anlatılmaz, ama Piskopos tarafından bilinir ve ona aittir. Her ögenin anlamı, dayandığı Kutsal Yazılarla birlikte aşağıda açıklanmaktadır.

İÇİNDEKİLER

[Altın Haç](#) [Işık Işınları](#) [Kutsal Kitap](#) [Şimşek](#) [Ejderha](#) [Yerküre](#) [Fırtına Bulutları ve Coşkun Sular](#)

ALTIN HAÇ

Mührün ortasında İsa Mesih'in çarmıhı durur. O, orada ölüme karşı zafer kazandı ve Kendisine iman eden herkes için sonsuz yaşamı sağladı. Çektiği acılar, çarmıha gerilişi, ölümü ve dirilişiyle, insanın Aden bahçesinde düşüşünden beri Tanrı'ya borçlu olunan günah borcunu ödedi.

“Günah bir insan aracılığıyla, ölüm de günah aracılığıyla dünyaya girdi. Böylece ölüm bütün insanlara yayıldı. Çünkü hepsi günah işledi.”

Romalılar 5:12

“Bizler günah karşısında ölelim, doğruluk uğruna yaşayalım diye, günahlarımızı çarmıhta kendi bedeninde yüklendi. Onun yaralarıyla şifa buldunuz.”

1. Petrus 2:24

Haç bu zaferin işaretidir. Mesih çarmıhta, “kurallarıyla bize karşı ve aleyhimizde olan yazılı antlaşmayı sildi, onu çarmıha çakarak ortadan kaldırdı. Yönetimlerin ve hükümlerinin elindeki silahları alıp onları çarmıhta yenerek açıkça gözler önüne serdi” (Koloseliler 2:14–15). Çarmıhın vaadi sonu olmayan yaşamdır: **“Çünkü Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlunu verdi. Öyle ki, Ona iman edenlerin hiçbirisi mahvolmasın, hepsi sonsuz yaşama kavuşsun”** (Yuhanna 3:16).

Haç ayrıca, Ona iman edenlerin bu zaferi şimdiden kazanmış olduğunu ilan eder:

“Ey ölüm, zaferin nerede? Ey ölüm, dikenin nerede?... Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla bizi zafere ulaştıran Tanrı'ya şükürler olsun!”

1. Korintliler 15:55, 57

Onlar Onun krallığında Onunla birlikte sonsuza dek hüküm sürecekler: “Dayanırsak, Onunla birlikte egemenlik süreceğiz” (2. Timoteos 2:12) ve “sonsuzlara dek egemenlik sürecekler” (Vahiy 22:5).

Haç, Hristiyanı arındırdığını göstermek için altındandır. İsa'nın kanı arıtıcı bir ateş gibidir: “Oğlu İsa'nın kanı bizi her günahattan arındırır” (1. Yuhanna 1:7). Altın ateşte arıtıldığı gibi, Hristiyan da her günahattan

arındırılır. Rab için şöyle yazılmıştır: “O maden arıtıcının ateşi, ... gibi olacak; gümüş eritip arıtan gibi davranacak: Levilileri arındırıp altın, gümüş temizler gibi temizleyecek” (Malaki 3:2–3).

Hristiyanlar zaman zaman denemeler ve sıkıntılarla karşılaşır. Bunlar, çarmıha sadık kalanların sonsuz yaşama kavuşması için ateşte sınanan altın olarak görülmelidir:

“Bu nedenle şimdi kısa bir süre çeşitli denemeler sonucu acı çekmeniz gerekiyorsa da, sevinçle coşmaktasınız. Böylelikle içtenliği kanıtlanan imanınız, İsa Mesih görüldüğünde size övgü, yücelik, onur kazandıracak. İmanınız, ateşle arıtıldığı halde yok olup giden altından daha değerlidir.”

1. Petrus 1:6–7

“Ama O tuttuğum yolu biliyor, Beni sınıdığında altın gibi çıkacağım.”

Eyüp 23:10

Rab Kendisi şu öğüdü verir: “Zengin olmak için benden ateşte arıtılmış altın ... satın almanı salık veriyorum” (Vahiy 3:18). Sadık olanlara şunu vaat eder: “Ölüm pahasına da olsa sadık kal, sana yaşam tacını vereceğim” (Vahiy 2:10).

IŞIK IŞINLARI

Haçın arkasından parlayan ışık ışınları, haçın dünyanın ışığı olduğunu belirtir. Rab şöyle dedi: “Ben dünyanın ışığıyım. Benim ardımdan gelen, asla karanlıkta yürümez, yaşam ışığına sahip olur” (Yuhanna 8:12).

Işınlar ayrıca Mesih'i izleyenlerin ışık çocukları olduğunu belirtir. “Sizde ışık varken ışığa iman edin ki, ışık oğulları olasınız” (Yuhanna 12:36). “Hepiniz ışık çocukları, gündüz çocuklarıdır. Geceye ya da karanlığa ait değiliz” (1. Selanikliler 5:5). “Bir zamanlar karanlıktınız, ama şimdi Rab'de ışıksınız. Işık çocukları olarak yaşayın” (Efesliler 5:8).

Hristiyanlar dünyaya bir kandil olmalıdır; her biri o ışığın bir ışınıdır:

“Dünyanın ışığı sizsiniz. Tepeye kurulan kent gizlenemez. Kimse kandil yakıp tabıl ölçeğinin altına koymaz. Tersine, kandillğe koyar; evdekilerin hepsine ışık sağlar. Sizin ışığınız insanların önünde öyle parlasın ki, iyi işlerinizi görerek göklerdeki Babanızı yüceltsinler!”

Matta 5:14–16

Bunu, Kutsal Ruh'un varlığını kabul ederek ve içlerindeki Ruh'un yaşamlarından dışarıya parlamasına izin vererek yaparlar. O zaman gerçeğin ışığı yaşamlarından parlar ve bu yaşamlar diri bir kurban olur: “Öyleyse kardeşlerim, Tanrı'nın merhameti adına size yalvarırım: Bedenlerinizi diri, kutsal, Tanrı'yı hoşnut eden birer kurban olarak sunun. Ruhsal tapınmanız budur” (Romalılar 12:1). O zaman başkaları Hristiyanlara bakıp onların farklı olduğunu, “aralarında evrendeki yıldızlar gibi parladığınız bu eğri ve sapık kuşağın ortasında kusursuz ve saf, Tanrı'nın lekesiz çocukları” olduklarını görebilir (Filipililer 2:15). Hristiyanlar dünyanın ışığıdır, çünkü dünyanın Işığı'nı – Mesih olan İnsan İsa'nın ta kendisini – izlerler.

KUTSAL KİTAP

Kutsal Kitap imanın kuralı ve kılavuzu, Tanrı'nın yanılmaz sözüdür:

“Kutsal Yazıların tümü Tanrı esinlemesidir ve öğretmek, azarlamak, yola getirmek, doğruluk konusunda eğitmek için yararlıdır. Bunlar sayesinde Tanrı adamı her iyi iş için donatılmış olarak yetkin olur.”

2. Timoteos 3:16–17

Kutsal Kitap, Hristiyana bir kılıç olarak kullanılmak üzere verilmiştir – “Ruh'un kılıcını, yani Tanrı sözünü alın” (Efesliler 6:17):

“Tanrı'nın sözü diri ve etkilidir, iki ağızlı kılıktan daha keskindir. Canla rubu, ilikle eklemleri birbirinden ayıracak kadar derinlere işler; yüreğin düşüncelerini, amaçlarını yargılar.”

İbraniler 4:12

Rab Kendisi de onu böyle kullandı. İsa “İblis tarafından denenmek üzere” çöle götürüldüğünde, her ayartmaya yazılı sözle karşılık verdi:

- “‘İnsan yalnız ekmele yaşamaz, Tanrı'nın ağzından çıkan her sözle yaşar' diye yazılmıştır.” (Matta 4:4)
- “‘Tanrın Rab'bi denemeyeceksin' diye de yazılmıştır.” (Matta 4:7)
- “Çekil git, Şeytan! ‘Tanrın Rab'be tapacak, yalnız Ona kulluk edeceksin' diye yazılmıştır.” (Matta 4:10)

Bunun üzerine İblis Onu bırakıp gitti (Matta 4:11).

Kutsal Kitap, Hristiyanın yaşamını ona göre sürdürdüğü ölçüttür: “Sözün adımlarım için çıra, Yolum için ışıktır” (Mezmurlar 119:105); “**Senin sözün gerçektir**” (Yuhanna 17:17). O sonsuza dek kalır: “Ya RAB, sözün Göklerde sonsuza dek duruyor” (Mezmurlar 119:89); “**Yer ve gök ortadan kalkacak, ama benim sözlerim asla ortadan kalkmayacaktır**” (Matta 24:35).

İmanlının sonsuz yaşama nasıl kavuşabileceğini tüm zamanlar için kaydeder: “Ne var ki yazılanlar, İsa'nın, Tanrı'nın Oğlu Mesih olduğuna iman edesiniz ve iman ederek O'nun adıyla yaşama kavuşasınız diye yazılmıştır” (Yuhanna 20:31). Tanrı'yı ve Onun biricik Oğlu, Rabbimiz ve Kurtarıcımız İsa Mesih'i yüceltir: “**Kutsal Yazıları araştırıyorsunuz. Çünkü bunlar aracılığıyla sonsuz yaşama sahip olduğunuzu sanıyorsunuz. Bana tanıklık eden de bu yazılardır!**” (Yuhanna 5:39).

ŞİMŞEK

Kutsal Kitap'tan çıkıp ejderhanın ve dünyanın çevresinde kıvrılan ışık akımları, şimşek çakımlarıdır. Tanrı'nın sözünden çıkarlar ve ejderhayı yaralarlar. Tanrı'nın sözü evrendeki en güçlü kuvvettir: “Benim sözüm ateş gibi değil mi? Kayaları paramparça eden balyoz gibi değil mi?’ RAB böyle diyor” (Yeremya 23:29). Kutsal Yazılar, Rab'bin şimşeklerinin düşmanlarına karşı çıktığından söz eder: “Şimşek çaktıracak onları şaşkına çevirdi” (Mezmurlar 18:14); “Şimşek çaktır, dağıt düşmanı, Savur oklarını, şaşkına çevir onları” (Mezmurlar 144:6).

Hristiyan Tanrı'nın sözünü söylediğinde, bu söz düşmana acı verir ve onu bir şimşek gibi çarpar. Yetmişler, “Senin adını andığımızda cinler bile bize boyun eğiyor” diyerek sevinç içinde döndüklerinde Rab şu karşılığı verdi:

“Şeytan'ın gökten yıldırım gibi düştüğünü gördüm. Ben size, yılanları ve akrepleri ayak altında ezmek ve düşmanın bütün gücünü alt etmek için yetki verdim. Hiçbir şey size zarar vermeyecektir.”

Luka 10:18–19

Şimşek, “İblis ya da Şeytan denen, bütün dünyayı saptıran o eski yılan” olan ejderhanın kendisini (Vahiy 12:9) ve onu izleyenleri çarpar. Ruhsal alanda çarpar – “Çünkü savaşımız insanlara karşı değil, yönetimlere, hükümlerlere, bu karanlık dünyanın güçlerine, kötülüğün göksel yerlerdeki ruhsal ordularına karşıdır” (Efesliler 6:12) – ve onun iş gördüğü dünyanın her yerinde çarpar. Böylece kutsallar “Kuzu’nun kanıyla Ve ettikleri tanıklık bildirisiyle Onu yendiler” (Vahiy 12:11) ve her imanlıya şu vaat edilir: “İblis’e karşı direnin, sizden kaçacaktır” (Yakup 4:7).

EJDERHA

Ejderha, Kutsal Yazılarda sık sık ejderha diye anılan Şeytan’ı simgeler: “Melek ejderhayı – İblis ya da Şeytan denen o eski yılanı – yakalayıp ...” (Vahiy 20:2).

Dünyanın çevresine sarılmıştır, çünkü Kutsal Yazılar onun bu dünyanın ilahı olduğunu bildirir: “Tanrı’nın görünümü olan Mesih’in yüceliğiyle ilgili Müjde’nin ışığı imansızların üzerine doğmasın diye, bu çağın ilahı onların zihinlerini kör etmiştir” (2. Korintliler 4:4). Rab ona **“bu dünyanın egemeni”** dedi (Yuhanna 12:31) ve Havari Yuhanna, “bütün dünya ise kötü olanın denetimindedir” diye yazdı (1. Yuhanna 5:19). O, bu düşmüş dünyayı Hristiyanın bildiğinden ya da anladığından çok daha fazla elinde tutar. Aden bahçesindeki düşüşten beri kötü etkisi, Hristiyanın her gün karşılaştığı her şeye uzanmıştır. Kutsal Yazılar, insanların “havadaki hükümlerliliğin egemenine, yani söz dinlemeyen insanlarda şimdi etkin olan ruha” uyduğunu söyler (Efesliler 2:2); ve “Düşmanınız İblis kükreyen aslan gibi yutacak birini arayarak dolaşüyor” (1. Petrus 5:8).

Ejderhanın haça doğru şahlanması, İblis’in Tanrı’nın sözüne açıkça meydan okuduğunu gösterir. Onun Tanrı’yı, Onun Mesih’ini ve kutsal olan her şeyi reddettiğini ve Tanrı’nın zamanın başlangıcından beri harekete geçirdiği her şeye karşı koyma yönündeki açık niyetini gösterir. Her şeyden önce, Tanrı’nın suretinde ve benzerliğinde yaratılmış insanlığı yok etme niyetini gösterir: “Tanrı insanı kendi suretinde yarattı. Böylece insan Tanrı suretinde yaratılmış oldu. İnsanları erkek ve dişi olarak yarattı” (Yaratılış 1:27). Rab onun için şöyle dedi: **“O başlangıçtan beri katildi. Gerçeğe bağlı kalmadı. Çünkü onda gerçek yoktur”**

(Yuhanna 8:44). “Ejderha kadına öfkeleni. Kadınin soyundan geriye kalanlarla, Tanrı'nın buyruklarını yerine getirip İsa'ya tanıklıklarını sürdürenlerle savaşmaya gitti” (Vahiy 12:17).

Dönek ordusuyla ve dünyada onun ardından giden kötü insanlarla birlikte bu meydan okumayı, Vahiy Kitabı'nın bildirdiği gibi, bütün izleyicileriyle birlikte ateş gölüne atılncaya dek sürdürür:

“Onları saptıran İblis ise canavarla sahte peygamberin de içinde bulunduğu ateş ve kükürt gölüne atıldı. Gece gündüz, sonsuzlara dek işkence çekeceklerdir.”

Vahiy 20:10

“Ey lanetliler, çekilin önümden! İblis'le melekleri için hazırlanmış sönmez ateşe gidin!”

Matta 25:41

YERKÜRE

Yerkürenin, çevresine sarılmış ejderhadan ayrı, kendine özgü bir anlamı vardır. O, Tanrı'nın yarattığı dünyadır. Tanrı işini bitirdiğinde, “Tanrı yarattıklarına baktı ve her şeyin çok iyi olduğunu gördü” (Yaratılış 1:31).

Dünya insana tanrısal bir buyrukla verildi:

“Onları kutsayarak, ‘Verimli olun, çoğalın’ dedi, ‘Yeryüzünü doldurun ve denetiminize alın; denizdeki balıklara, gökteki kuşlara, yeryüzünde yaşayan bütün canlılara egemen olun.’”

Yaratılış 1:28

“Göklerin öteleri RAB'bindir, Ama yeryüzünü insanlara vermiştir.”

Mezmurlar 115:16

İnsan, Aden bahçesinde Tanrı'ya karşı gelip yasak meyveden yediğinde bu egemenliği yitirdi: “Toprak senin yüzünden lanetlendi” (Yaratılış 3:17).

Mesih izleyicilerine Kendisine itaat etmelerini buyurur: **“Beni seviyorsanız, buyruklarımı yerine getirirsiniz”** (Yuhanna 14:15). Havarilerini bütün uluslara gönderdi:

“Bu nedenle gidin, bütün ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin; onları Baba, Oğul ve Kutsal Ruh’un adıyla vaftiz edin; size buyurduğum her şeye uymayı onlara öğretin.”

Matta 28:19–20

Onları, bu dünya kurtarılısın ve yeniden Tanrı’yla doğru ilişkiye kavuşsun, insan da Tanrı’nın başlangıçta amaçladığı gibi yeryüzüne egemen olsun diye gönderdi. Çünkü “yaratılışın, yozlaşmaya köle olmaktan kurtarılıp Tanrı çocuklarının yüce özgürlüğüne kavuşturulması umudu vardı” (Romalılar 8:21).

Rab’bin Duası bundan söz eder: **“Egemenliğin gelsin. Gökte olduğu gibi, yeryüzünde de Senin istediğin olsun”** (Matta 6:10). İsa bu sözlerle, Tanrı’nın dünyanın başlangıçta amaçladığı düzene kavuşturulmasını istediğini Kendisi ilan eder. Dünyanın bu düzene kavuşturulması, İblis’in, yani Şeytan’ın, Tanrı’nın sözüyle ve Rabbimiz ve Kurtarıcımız İsa Mesih’in kurbanıyla yenilmiş olduğu anlamına gelir. O zaman “Dünyanın egemenliği Rabbimizin ve Mesih’inin oldu. O sonsuzlara dek egemenlik sürecek” (Vahiy 11:15).

Kurtarılanlar için şöyle denir: “Dünya üzerinde egemenlik sürecekler” (Vahiy 5:10).

Mühürdeki bu simge, her Hristiyana Tanrı’nın Egemenliği’ni yeryüzünde görünür kılma görevini hatırlatır. İsa, **“Tövbe edin! Çünkü Göklerin Egemenliği yaklaştı”** diye vaaz etti (Matta 4:17) ve öğrencilerini **“Tanrı’nın Egemenliği size yaklaştı”** demeleri için gönderdi (Luka 10:9). İsa’nın bulunduğu yerde Egemenlik de bulunur. Onun ejderhaya karşı zafer kazanacağı günde de böyle olacak; o gün insan, Tanrı’nın başlangıçta amaçladığı gibi yeniden yeryüzüne egemen olacak.

FIRTINA BULUTLARI VE COŞKUN SULAR

Fırtına bulutları rüzgârı simgeler; bu rüzgâr burada Kutsal Ruh’tur. Rab Kendisi Ruh’u rüzgâra benzetti: **“Yel dilediği yerde eser; sesini işitirsin, ama nereden gelip nereye gittiğini bilemezsin. Ruh’tan doğan herkes böyledir”** (Yuhanna 3:8). Pentikost Günü’nde Ruh, “güçlü bir rüzgarın esişini andıran bir ses” eşliğinde geldi (Elçilerin İşleri 2:2). Başlangıçta “Tanrı’nın Ruhu suların üzerinde dalgalanıyordu” (Yaratılış 1:2).

Hristiyan Tanrı’nın sözünü kullandığında ve şimşek yılanı ve onu izleyenleri ruhta çarptığında, Kutsal Ruh kutsal bir rüzgâr ve bir fırtına olarak hareket eder. Bu hareket yeryüzünün sularını bile sarsar, çünkü **“RAB’bin sesi sulara hükmediyor, Yüce Tanrı gürlüyor, RAB engin sulara hükmediyor”** (Mezmurlar 29:3). Bütün yeryüzü, imanlının Tanrı’nın sözüne duyduğu imandan ve onu bir kılıç olarak kullanmasından etkilenir. Bu söz doğru kullanıldığında Kutsal Ruh yücelik, güç ve egemenlik içinde hareket eder. İlk

Kilise'de de böyle oldu: "Duaları bitince toplandıkları yer sarsıldı. Hepsi Kutsal Ruh'la doldular ve Tanrı'nın sözünü cesaretle duyurmaya devam ettiler" (Elçilerin İşleri 4:31).

Fırtına bulutları ve coşkun sular Hristiyana karşılık verir: onun Tanrı'nın sözünü kullanmasına ve Rabbimiz ve Kurtarıcımız İsa Mesih'e imanla Kutsal Ruh'a yakarmasına. Rab Kendisi "rüzgarı azarladı, göle, 'Sus, sakın ol!' dedi. Rüzgar dindi, ortalık sültilman oldu"; öğrencileri de, "Bu adam kim ki, rüzgar da göl de O'nun sözünü dinliyor?" diye sordular (Markos 4:39, 41). Aynı yetkiyi iman edenlere de vaat etti:

"Size doğrusunu söyleyeyim, kim şu dağa, 'Kalk, denize atıl!' der ve yüreğinde kuşku duymadan dediğinin olacağına inanırsa, dileği yerine gelecektir."

Markos 11:23

Böylece, dünyanın İblis'in denetimi altında olduğu söylene de, Tanrı'nın sözü zafer kazanır. Bu söz, insanın Aden bahçesindeki düşüşte Şeytan'a bıraktığı şey üzerinde Hristiyana yetki verir. Tanrı'nın sözüyle, İsa Mesih'in değerli kanı ve kurbanıyla ve Onun yetkisiyle imanlı hakkı olan yere yeniden kavuşturulur. Kutsal Yazıların tanrısal sözünü söylediğinde yeryüzünün kendisi karşılık verir ve bu karşılığın aracı Kutsal Ruh'tur. Ruh, Hristiyanın duasına güç verir: "Ruh'un kendisi, sözle anlatılamaz iniltilerle bizim için aracılık eder" (Romalılar 8:26). Ruh, onun Ruh'ta verdiği buyruklara da, yitirilmiş olan şey üzerinde bile güç verir; Rabbimiz ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in yüceliği öylesine büyüktür: "Benim adıyla benden ne dilerseniz yapacağım" (Yuhanna 14:14).

Kutsal Yazılar Rab'bin kendi sözlerini bildirir: "Gökte ve yeryüzünde bütün yetki bana verildi" (Matta 28:18). Mesih'e iman edenler bu güce Kuzu'nun değerli kanı ve Ona olan imanları aracılığıyla erişirler.

RENKLER: MAVİ ALAN VE ALTIN BORDÜR

Mavi alan gökyüzüdür. Başlangıçtan beri insan, Tanrı'yla konuşurken gözlerini gökyüzüne kaldırmıştır: "Gözlerimi sana kaldırıyorum, Ey göklerde taht kuran!" (Mezmurlar 123:1). Rab öğrencilerine şöyle dua etmeyi öğretti: "Göklerdeki Babamız, Adın kutsal kılınsın" (Matta 6:9).

Mavi, Hristiyanın dua ve yakarıyla girdiği göksel âlemleri simgeler. Orası Tanrı'nın tahtının bulunduğu yerdir: "RAB diyor ki, 'Gökler tahtım, Yeryüzü ayaklarımın taburesidir'" (Yeşaya 66:1). Bu taht Hristiyan için görünmez ve bilinemezdir; yine de o, Mesih İsa aracılığıyla imanla ona doğru bakar, çünkü "Gözle

görülene değil, imana dayanarak yaşarız” (2. Korintliler 5:7). “Tanrı’nın lütuf tahtına cesaretle” yaklaşır, “öyle ki, yardım gereksindiğimizde merhamet görelim ve lütuf bulalım” (İbraniler 4:16).

“Gizlilik Tanrımız RAB’be özgüdür. Ama ... açığa çıkarılanlar sonsuza dek bize ve çocuklarımıza aittir” (Yasa’nın Tekrarı 29:29). İnsana kurtuluşunu güvenceye alacak kadar bilgi verilmiştir. Bu bilgi, Kutsal Kitap’ın yazılı sözü, yani “Mesih İsa’ya iman aracılığıyla seni bilge kılıp kurtuluşa kavuşturacak güçte olan” Kutsal Yazılar aracılığıyla gelir (2. Timoteos 3:15). Rabbimiz ve Kurtarıcımız İsa Mesih’in öğütleri, öğretişi ve örneği aracılığıyla da gelir.

Hristiyan yüreğini duayla kaldırdığında, yüreği göğe, göksel âlemleri simgeleyen maviye yükselir: “Ellerimizin yanısıra yüreklerimizi de göklerdeki Tanrı’ya açalım” (Ağıtlar 3:41). “Duam önünde yükselen buhur gibi, El açışım akşam sunusu gibi kabul görsün!” (Mezmurlar 141:2). “Kutsalların dualarıyla buhurun dumanı, Tanrı’nın önünde meleğin elinden yükseldi” (Vahiy 8:4).

Altın bordür, yukarıda altın haç bölümünde açıklandığı gibi, Hristiyanın arınmasını anlatır. İsa Mesih’e ve Onun kanının gücüne iman, altının ateşte arıtılması gibi insanı arıtan arıtıcı bir ateştir. “Kalan üçte birini ateşten geçireceğim, Onları gümüş gibi arıtacağım, Altın gibi sınayacağım. Beni adımla çağıracaklar, Ben de onlara karşılık vereceğim” (Zekeriya 13:9). Burada altın, “KRALLARIN KRALI VE RABLERİN RABBİ” olan İsa Mesih’e tümüyle iman eden ve güvenen arıtılmış Hristiyanı simgeler (Vahiy 19:16).

YAZIT

Bordürün çevresinde “GARLAND F. BYERS, JR. ✠ EPISCOPUS” yazıtı yer alır. Ad, mührün Piskopos’a ait olduğunu belirtir. *Episcopus*, piskopos anlamına gelen Latince sözcüktür. Grekçe “gözetmen” anlamındaki *episkopos* sözcüğünden gelir; Aziz Pavlus Efes’in ihtiyarlarına öğüt verirken bu sözcüğü kullanmıştır:

“Kendinize ve Kutsal Ruh’un sizi gözetmen olarak görevlendirdiği bütün sürüye göz kulak olun. Rab’bin kendi kanı pahasına sahip olduğu kiliseyi gütmek üzere atandınız.”

Elçilerin İşleri 20:28

Ad ve unvan birlikte, Piskopos’un her gün sürdürülen ruhsal savaşa katıldığını belirtir: “Çünkü savaşımızın silahları insansal silahlar değil, kaleleri yıkan tanrısal güce sahip silahlardır” (2. Korintliler 10:4). O, Tanrı’nın yönetiminin bir üyesidir; piskoposluk görevine takdis edilmiştir ve doğru öğretiyi açıkça dile getirmek ve

susmamakla görevlendirilmiştir. Çünkü “Gözetmen, Tanrı evinin kâhyası olduğuna göre, eleştirilecek yönü olmamalı. ... Hem başkalarını sağlam öğretiyle yüreklendirmek, hem de karşı çıkanları ikna edebilmek için imanlılara öğretilen güvenilir söze sımsıkı sarılmalı” (Titus 1:7, 9).

Susmak günah sayılırdı: “Bu nedenle, yapılması gereken iyi şeyi bilip de yapmayan, günah işlemiş olur” (Yakup 4:17). Rab, kılıcın geldiğini görüp boru çalmayan bekçiyi uyardı: “kanından bekçiyi sorumlu tutacağım” (Hezekiel 33:6). Aziz Pavlus, “Müjde’yi yaymazsam vay halime!” dedi (1. Korintliler 9:16).

Yazıt, talant benzetmesini hatırlatır (Matta 25:14–30). Bir efendi yolculuğa çıkmadan önce mallarını kölelerine teslim etti; bunlardan ikisi kendilerine verileni işleterek iki katına çıkardı. Efendi her birine şöyle dedi: *“Aferin, iyi ve güvenilir köle! ... Sen küçük işlerde güvenilir olduğunu gösterdin, ben de seni büyük işlerin başına geçireceğim. Gel, efendinin şenliğine katıl!”* (Matta 25:21). Üçüncüsü talantını toprağa gömdü; efendi ona şu karşılığı verdi: *“Kötü ve tembel köle!”* (Matta 25:26). Benzetme, Piskopos'a ağır yükümlülüğünü hatırlatır:

- İsa Mesih'in Müjdesi'ni anladığı biçimde duyurmak;
- Tanrı'nın gözündeki doğru ve adil olanın yanında durmak; ve
- Rabbimiz ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in iyi ve güvenilir kulu olmak.

Piskopos neden çağrıldığını bilmez. Yalnızca çağrıldığını bilir ve yalnız bu gerçek ona yetki ve sorumluluk verir. *“Siz beni seçmediniz, ben sizi seçtim. Gidip meyve veresiniz, meyveniz de kalıcı olsun diye sizi ben atadım”* (Yuhanna 15:16). “Çünkü Tanrı'nın armağanları ve çağrısı geri alınamaz” (Romalılar 11:29). Kendisine çok verilenden çok istenir: *“Kime çok verilmişse, ondan çok istenecek”* (Luka 12:48).

Piskopos'un adının ve *Episcopus* sözcüğünün yanına konan küçük haçlar, onun çarmıhın bir piskoposu, Rabbimiz ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in Kilisesi'nde bir piskopos olduğunu belirtir. Hem adının hem de görevinin Mesih'le ilişkisini gösterirler. “Bana gelince, Rabbimiz İsa Mesih'in çarmıhından başka bir şeyle asla övünmem. Onun çarmıhı aracılığıyla dünya benim için ölüdür, ben de dünya için” (Galatyalılar 6:14). Piskopos her şeyden önce Mesih'e ve Tanrı'ya bağlılık borçludur. Haçlar, yalnızca Tanrı'ya borçlu olunan bu itaati simgeler:

“Ardımdan gelmek isteyen kendini inkâr etsin, her gün çarmıhını yüklenip beni izlesin.”

Luka 9:23

“Hiç kimse iki efendiye kulluk edemez.”

Matta 6:24

“İnsanlardan çok, Tanrı'nın sözünü dinlemek gerek.”

Elçilerin İşleri 5:29

DÜSTUR

Euntes in Mundum Universum, yani “Dünyanın her yanına giderek” düsturu, mührün altın kısmında yer alır. Altın üzerinde yer alır, çünkü usulüne uygun biçimde piskopos olarak takdis edilmiş olan Piskopos, Kutsal Ruh'un ateşiyle arıtılmış ve kutsal rütbeleri almıştır. Bu rütbeler ona artık, Müjde'yi yayma konusunda önceden taşıdığından çok daha ağır bir sorumluluk yükler. Bu ateş, yerine getirdiği her sakramental eylemde yeniden tutuşur. Aziz Pavlus'un Timoteos'a yazdığı gibi: “Ellerimi senin üzerine koymamla Tanrı'nın sana verdiği armağanı alevlendirmen gerektiğini hatırlatıyorum” (2. Timoteos 1:6).

Bu sözler, havarilerin ve onların ardılları olan piskoposların görev buyruğudur. Mesih'in kendi buyruğudur:

“Dünyanın her yanına gidin, Müjde'yi bütün yaratılışa duyurun.”

Markos 16:15

Tanrı'nın sözü ve İsa Mesih'in Müjdesi dünyanın bütün uluslarına duyurulmalı ve onların erişimine sunulmalıdır: **“Göksel egemenliğin bu Müjdesi bütün uluslara tanıklık olmak üzere dünyanın her yerinde duyurulacak”** (Matta 24:14). Piskopos'un Uluslara Piskopos unvanını taşımasının nedeni budur. Mesih'in Markos 16:15'teki buyruğu, Onun hizmetine çağrılan herkesin bütün dünyaya gidip Müjde'yi bütün yaratılışa duyurmasını gerektirir.

Geçmiş çağlarda bu, bedenen orada bulunmak demekti: yolculuk etmek, dışarı çıkmak ve Tanrı'nın sözünü yaymak. Bu çağda ise Piskopos için bu, Tanrı'nın sözünü ve doğru öğretiyi yazmak, yayımlamak ve World Wide Web üzerinde, dileyen bütün ulusların okuyabileceği biçimde erişime sunmak anlamına da gelir. “Göreceklerini taş levhalara oyarak yaz. Öyle ki, herkes bir çırpıda okusun” (Habakkuk 2:2). “Tanrı sözünü yayan olmazsa, nasıl duyacaklar?” (Romalılar 10:14).

Tanrı'nın sözünü ve İsa Mesih'i kabul etmek kişisel bir seçimdir ve kimseye zorla dayatılmamalıdır. "...kulluk edeceksiniz, bugün karar verin" (Yeşu 24:15). "Dileyen, yaşam suyundan karşılıksız alsın" (Vahiy 22:17). Rab şöyle der: "**Kötülük yapan, yine kötülük yapsın. Kirli olan, kirli işlerini sürdürsün. Doğru olan, yine doğruyu yapsın. Kutsal olan kutsal kalsın**" (Vahiy 22:11).

Tanrı'nın sözünü ve İsa Mesih'in Müjdesi'ni imanlıların ve imansızların önüne aynı biçimde sermek, Piskopos'un işi ve görevidir. İmanlı için iman yeniden alevlenebilir, pekişebilir ve daha sağlam hale gelebilir; tıpkı Rab'bin Petrus'a verdiği buyruktaki gibi: "**Geri döndüğün zaman kardeşlerini güçlendir**" (Luka 22:32). İmansız için ise onu Rab ve Kral olan İsa Mesih'e imana getirebilir: "Demek ki iman, haberi duymakla, duymak da Mesih'le ilgili sözün yayılmasıyla olur" (Romalılar 10:17).

NOTLAR

- 1 İskenderiyeli Klemens, *Eğitmen* (Paidagogos), 3. kitap, 11. bölüm.
- 2 *Encyclopædia Britannica*, s.v. "sigillography".

Euntes in Mundum Universum: "**Dünyanın her yanına gidin**" (Markos 16:15, Kutsal Kitap Yeni Çeviri).